

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-во 100 „ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —Такси: за обявления на дума или кв.
см. 1 лв. за баланси на кооперац. 150 лв.

Д-ръ Тюлевъ

окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

Червенка по свинитѣ

Тя е остра и инфекциозна — септикоемична и прихватлива болестъ у свинитѣ, предизвикана отъ специаленъ възбудителъ — микробъ, нареченъ „БАЦИЛУСЪ ЕРИЗИПЕЛАТУСЪ СУИСТЪ“.

Болестъта обикновено засяга само ония свини, които сж навършили 3 до 4 месеца до 1 година. Има случаи, обаче да се заразяватъ и по възрастни. Младитѣ прасци до 3—4 месеца обикновено не заболяватъ отъ нея. Тѣ иматъ естественъ имунитетъ.

Червенката обикновено се явява и върлува въ началото на лѣтото — презъ лѣтнитѣ горещини и бива съ различна степенъ на злокачественостъ — въ ограничена или разпространена форма — форми когато обхваща много стопанства, селища, общини и окръзи. Отъ нея боледуватъ по често мелезитѣ и облагороденитѣ раси, а най вече, които се докарватъ отъ друга местностъ. Полудивитѣ — мѣстнитѣ свини по слабо боледуватъ.

Названието дадено на болестъта „Червенка“ изглежда да не е тѣй сполучливо въ понятието на разграничаването, понеже не винаги болнитѣ свини проявяватъ червенитѣ петна по тѣлото. Има случай, когато болестъта се развива твърде бързо и тогава по тѣлото на болнитѣ не се забелязватъ червени петна.

Червени петна се явяватъ по тѣлото на болнитѣ и при други заразни болести у свинитѣ, особено при Септикоемичнитѣ форми на „Чумата“ и „Огненицата“, но тѣй като това название си е придобило международна гражданственостъ следва и у насъ въ България да я назоваваме тоже „Червенка“.

Следователно Червенката по свинитѣ е съвършено отдѣлна и самостоятелна болестъ. Възбудителя ѝ е съвършено отдѣленъ микробъ и се различава резко отъ другитѣ епизоотии: Чумата, Огненицата и Паратифуса, както и — тия последнитѣ сж тоже съвършено отдѣлни и самостоятелни болести. Има обаче, случай когато тия болести биватъ и смесени една съ друга, напримеръ Червенката съ Чумата, съ Паратифуса, или съ Огненицата, или пъкъ тия последнитѣ помежду си: (Чумата съ Огненицата, Чумата съ Паратифуса и пр)

При смесенитѣ форми тия епизооти, всека една отъ тѣхъ се проявяватъ съ особенни симптоми, които въ известни случаи могатъ да да си сходятъ, а въ етиологията (причинителя на болестъта) има разлика. Едни отъ тѣхъ иматъ за възбудителъ бацила на Червенката, а други тоя на Биполарни — наречени още „Пгстѣоролоза“, или ония на Паратифуса.

По раннитѣ години всички болести съ епизоотиченъ характеръ у свинитѣ сж биле третираны подъ общо наименование „Антраксъ“, понеже кръвта на болнитѣ е имала тъмно-червенъ цвѣтъ съ силно кръвясване на вътрешнитѣ органи.

Смъртността достига до 85% отъ заболелитѣ. Болестъта въ своя ходъ твърде рѣзко се различава отъ другитѣ болести по свинитѣ. Обикновено съ настѣпването на есенъта тя постепенно намалява, за да се прекрати окончателно презъ зимния сезонъ.

Споредъ известни автори отъ Червенка боледуватъ кокошкитѣ, пуйкитѣ, гълъбитѣ, гжскитѣ, ягнетата и то винаги въ остра форма. Тя е тоже опасна за човѣка. Има случаи заразявания между касапитѣ и ветеринарнитѣ лѣкари.

У човѣка тя се проявява съ треска, остри болки около мѣстото на заразяването и обща отпадналостъ.

Бактериология.

Спомена се по горе, че болестъта Червенка се причинява отъ единъ специаленъ бацилъ, откритъ първоначално отъ Пастѣора, Ру и Тюйлеръ въ Франция и Дегмееръ въ Америка. Тоя микробъ всестранно е билъ изучаванъ — морфологически въ Германия отъ Льофлеръ и Шутцъ. Първия отъ тѣхъ е можалъ да установи съ положителностъ постоянния хакактеръ на тоя бацилъ, като е успѣлъ и да го изолира и култивира въ искусствениитѣ твърди хранителни срѣди.

Въ тѣлото на болното тоя се намира въ кръвта, натрупва се въ

капилярнитѣ кръвоносни сждове на кожата, въ далака, въ лимфатическитѣ жлези, мозъка на коститѣ, а най вече въкорната тъквѣ на бѣбрецитѣ. Подъ микроскопъ тоя се представлява въ видъ на нежни пръчици, сходни съ оная на бацила на туберкулозата, достига на величина отъ 0.6 мм. до 1.8 мм. дължина и 0.3 мм. на ширина. Тоя е не подвиженъ. Вънъ отъ организма на животнитѣ бацила предпочита влажнитѣ и тъмни почви, замърсени кочини и запазва болезнотворността си по вече отъ месецъ. Люсиенъ е намерилъ върху труповетѣ на заровенитѣ свини още живи бацили следъ 240 дни отъ смъртъта. Следователно сжщия се запазва дълго време въ тора и труповетѣ на умрелитѣ. Слѣнцето при топлина до 45 градуса, убива бацила. Сушата, вѣтърътъ тоже убива бацила.

Споредъ изучаванията на много автори, между които: Олтъ, Жансенъ и Питъ — бацила на Червенката живѣе безвредно въ амигдалитѣ (сливицитѣ) и червата на съвършено здрави свини. Това твърдение озадачава твърде много условията въ борбата противъ червенката. При това състояние симбиотично, види се, бацила като намери сгоденъ случай надделява упорството на организма, нахлува въ него и причинява заболяване. Това обстоятелство се забелезва при разстройството на пищеварителнитѣ органи или к-гато има паразититѣ въ червата — червеи (стронгили или екинорини). Микроба прониква презъ тия пѣтища и причинява въ послѣдствие заболяване.

Бацила се боядисва съ анилиновитѣ бои и задържа Грама. Тоя се боядисва добре и съ разтворъ отъ гимза.

Епизоотология.

Болестъта „Червенка“ е забелязана отъ началото на тоя вѣкъ, почти въ всички страни на Европа. Тя за пръвъ пѣтъ се е появила въ Франция въ 1828 год., Белгия въ 1855 год. Холандия 1851 г., Германия 1891 г. въ Италия, Австро Унгария и по кжсно въ Романия. Въ България за пръвъ пѣтъ е констатирана по бактериологически начинъ въ Варненски окръгъ презъ 1924 год. и после презъ 1925 год. — Минкова махала Фердинанско — с. Кнежа, Орѣховско презъ 1925 г., въ с. Гюлеманово — Ямболско. Презъ настоящата година на ново тя се появи въ Варненски окръгъ въ нѣколко села, а именно: с. с. Чатма, Гюнѣ-догду, Николаевка, Суджасъ-кѣой, Джевишлий. Отъ горното иде да се направи заключение, какво, че и въ страната Червенката я има, но по всека вероятностъ въ по ограничени мѣста а негдѣ тя се смесва съ огненицата и чумата.

Отъ едно по всестранно изучаване относно размера на разпространението на болестъта и топографическото разпредѣление на всека отдѣлна държава, се установява, какво, че има такива мѣста кждето червенката сжществува стационарна и отъ кждето после при сгодни случаи се пренася въ второстепенни огнища, избухва наведнажъ и въ сравнително кжсо време измиратъ голѣми брой свини. Болестъта се явява въ слаба форма, когато бавно се разпространява по съседство. Болестъта понѣкога избухва и въ известни мѣста, кждето по рано не е имало такава, но кждето сж докарвани нови свини отъ далечни мѣста отъ съмнително произхождение, между които се намиратъ и болни. При тоя случай се създава ново огнище на болестъта и тя бива въ остра форма и тогава причинява голѣми жертви. Клиническата картина при подобни заболявания се изразява въ този случай съ Ендокардитъ, Ентеритъ или кожно заболяване въ форма на Уртикария или копривна трѣска (сърбежъ). Свинитѣ, които се отглеждатъ стадоно и се хранятъ — жиратенъ въ балкана биватъ по вече изложени на заразяване, отколкото ония, които се хранятъ въ кочини, но когато пъкъ болестъта се пренесе и въ селото между дворнитѣ, тѣ бързо се заразяватъ. Болестъта се пренася по разни пѣтища — на водопой, замърсени дворове, обори, кочини, посредствомъ прислугата, замърсени сждове, храната, кокошкитѣ, гълъбитѣ, кучетата, коткитѣ и мишкитѣ. Кишевитѣ години ний много благоприятствуватъ за разпространението. Така сжщо тя се разпространява и посредствомъ потоцитѣ и

малките рѣки, пазарите и въ ония мѣста, където се събиратъ множество свини, амбулантната търговия, когато се прекарватъ въ страната на далечни разстояния.

Инкубационния периодъ средно трае отъ 3 до 5 дни, а при изключителни случаи това трае до 7 дни. (Презъ лѣтния сезонъ смъртността достига до 85%. Презъ това време именно самата болестъ бива много ядовита. Има септична форма).

Патогения.

Бацила на червенката веднажъ проникналъ въ лимфатическата система на слизестата ципа на червата, бързо се размножава на това мѣсто отъ кждето после напада и обхваща близо съседните лимфатически жлези. Явява се трѣска, която е първия и най-важния признакъ на заболяването. У свинитѣ тя се явява на 24-я до 48-я часъ отъ заразяването. Отъ лимфатическите жлези бацила бързо минава въ кръвоносната система. Почти всички тъкани на организѣ биватъ пропити отъ него. Болезотворното действие на заразата, върху тъканитѣ става посредствомъ отровитѣ, които микроба отдѣля отъ себе си. Действието е по силно върху нервната система и ЕНДОАРТЕРИЯТА.

Капилярната мрежа на кожата представлява елективна срѣда на бацила.

При хроническата форма бацила действува повече местно раздразнение въ кожата или серозитѣ. Развива се бавно отравяне на организма.

Клинически проявления на болестта у болнитѣ животни. — Признаци. (Симптоми).

Многочисленитѣ форми на проявлението на червенката налага да се даде по точенъ изразъ (описание) на симптомитѣ.

Болестта се различава въ три отдѣлни форми — добре очертани съ своя ходъ и развитие, а именно:

- а) Кожна (УРТИКАРИЯ) — копривна трѣска или коженъ еризипелъ — червенъ вѣтръ;
- б) Септикоемична (остра) — скоротечна и
- в) Хроническа.

Острата форма често пѣти напомня чумата по свинитѣ. Тя бива скоротечна. Болната свиня първоначално бива одрѣмана, апетита ѝ намалява, предпочита повече да пие вода (житкостъ) — повръща, спира да грухти и търси уединено мѣсто, заравя се въ постелята и смѣтището. Вътрешната температура се повишава въ началото на болестта до последния моментъ. Болнитѣ треперятъ, иматъ трѣпки (мускулни треперения), *кляпачитѣ на очитѣ биватъ отекли и многу на редко гурелясаатъ*. Въ началото на болестта иматъ запекъ, а после диария съ изпражненията съ синкавъ цвѣтъ и отвратителна миризма. Дишането постепенно се усилява, — силно отбива въ хълбока, има сърдцебиене, по нѣкога съ неправиленъ пулсъ (аритмия). Ушитѣ, краката и зурлата биватъ студени. Отъ устата се забелязва да изтича пѣна, а по нѣкога и кръвъ отъ носа.

Когато болестта продължи повече дни, описанитѣ по горе признаци у болнитѣ биватъ по силно изразени, общото състояние влошено, постоянно лежатъ. Ако се принуди да станатъ — мъчно се движатъ, залитатъ съ задната частъ на тѣлото, иматъ парализия и накуцватъ ту съ единъ ту съ другъ кракъ, падатъ на земята, не могатъ повече да ставатъ. Дишането става по дълбоко и затруднено — по нѣкога се придружава съ пѣшкане. Ако се проследи цвѣта на лигавитѣ ципи, на око и устата — тѣ биватъ инжектирани и добиватъ червенъ цвѣтъ — виненъ цвѣтъ. Цвѣта на кожата първоначално добива слабо иктериченъ цвѣтъ и бива слабо гореща, а после се явяватъ червенитѣ петна съ правилни линии. Въ началото тѣ биватъ съ розовъ, а после виненъ цвѣтъ. Най-често тѣзи петна се забелязватъ по ушитѣ, гърба, гърдитѣ, корема и подъ мишцитѣ. У нѣкои свини тѣ покриватъ цѣлитѣ части на тѣлото. Кожата се надига при известни случаи се умъртвява, настѣпва истинска некроза съ струпъ. Това явление най-често се забелязва на ушитѣ и по гърба у болнитѣ.

Червенитѣ петна при натискане съ прѣстъ веднага се изгубватъ за да се явятъ на ново следъ като престане това натискане. Тая особеностъ въ тоя случай има голѣмо значение при опредѣляне диагнозата на болестта у нѣкои свини силни коремни болки, причинени отъ раздразнение на ядливото вещество на болестта върху слизестата ципа на червата. Лимфатическите жлези на шията и по слабинитѣ се подуваатъ и биватъ болезнени. При острата форма се среща и усложнение на болестта въ серознитѣ ципи. Смъртта последва следъ 1—2 дневно боледуване, редко достига до 5-я день и бива съ смъртоносна.

Въ тази форма болестта се развива твърдо бързо, болнитѣ умиратъ въ разстояние на 12—24 часа преди още да се появятъ споменатитѣ по горе червени петна. Тогава именно французитѣ я наричатъ „Бѣла червенка“. Въ тая форма свинитѣ умиратъ така скоро, щото стопанитѣ би се изненадали. Сутринта когато свинята е била здрава — вечерта се намира умрѣла. При подобни случаи вътрешната температура винаги бързо се понижава, достига до 37 градуса и смъртта настѣпва безъ агонизиране. По нѣкога се забелязва, че болнитѣ боледуватъ по слабо съ по леки симптоми. У тѣхъ настѣпва подобрене, търсятъ да ядатъ, биватъ по бодри. Вътрешната темпе-

ратура, която по рано бѣ повишена, постепенно се понижава и често пѣти преминава въ хроническа форма, върви продължително и свинитѣ умиратъ отъ сърдеченъ ударъ, или ако преживеятъ — оздравяването е непълно става съ неизлечими усложнения. Често пѣти има парализация.

Прогнозата на всѣки боленъ индивидъ зависи твърде много отъ първоначалния ходъ и развитие на болестта. Надеждата за оздравяване на болнитѣ бива по голѣма когато болестта има по продължителенъ ходъ.

Хроническа форма.

Тая форма е била най-всестранно изучавана отъ Корневинъ, Жансенъ, Ебертъ и Шаалеръ. Споредъ тѣхъ тая форма е продължение на острата. Болнитѣ биватъ телесно слаби и боледуватъ до 20-я день. Иматъ диария. Тя много нарѣдко се развива първоначално съ хроническа форма.

Епизоотията, както се каза по горе, въ повечето случаи избухва въ остра форма и после отслабва, болнитѣ боледуватъ по продължително време (съ месеци) и когато оздравеятъ оставатъ съ неизлечими послѣствия (параличъ, мършавостъ и пр.). Обикновено се развива ендокардитъ придружаванъ съ трѣска. Температурата достига отъ 39 до 41 градуса. Червенитѣ петна се изразяватъ по слабо и частично само въ една частъ на тѣлото, по ушитѣ, врата и гърба. Болнитѣ иматъ диспнея (затруднено дишане), сърдцебиение (такикардия), парализия въ кръстеца, куцане. Тия заболявания сж следствие на пораженията, които се развиватъ върху голѣмитѣ кръвоносни съдове на сърдцето (сгеснение отвѣрстията на аортата). Въ тая форма по некога болестта минава незабелезано, за което тя се поддържа и по дълго време. Има случаи, обаче, когато въ тази форма тя избухва наведнажъ и обхваща бързо свинитѣ на стадото и селото.

Кожната форма.

По рано тая форма се е гледала като отдѣлна и самостоятелна болестъ и е назовавана уртикария (копривна треска).

Кожната форма се смѣста като по слабо изражение на болестта. Отъ нея преимущественно заболяватъ младитѣ прасци. Ядовитостта на микроба бива по слабъ. Бацила се размножава въ междинитѣ на лимфатическата система на кожата, вследствие на раздразнението отъ него, проявява се зачервяването въ отдѣлни части или по целото тѣло, когато тя бива цѣла обагрена. Последната бива отекла и гореща. По некога тия явления бърже се изгубватъ. Появяването на кожнитѣ изменения, се придружава обикновено съ висока трѣска, която тоже достига до 40 градуса. Болнитѣ биватъ безсилни, апетита отсъства, иматъ запекъ, възпаление на очната ципа, повръщане, параличъ и пр.. Болнитѣ мѣста ставатъ безчувствени, студени и не сж тѣй суплести, некрозиратъ се, после тъкнѣта се надига, кожицата пада и оставатъ видими следи. Понекоега се забелезва и окапване върховетѣ на ушитѣ, опашката, копитата на единъ или повече крака. Оздравелата свиня има осакатенъ видъ (обезобрезена). Обикновено у такива свини по тѣлото има следи отъ олющване — биватъ оголени. Едновременно при кожната форма у свинитѣ се забелязва и ендокардитни заболявания съ смъртоносенъ изходъ.

Въ селата на Варненски окръгъ въ по вечето свини червенката се появи въ остра форма. Заболелитѣ умиратъ следъ едновременно или двудневно боледуване. Най-напредъ заболяватъ ограничено число свини, въ едно стопанство неколко двора, или въ една махала и послѣ бърже умиратъ. Отъ тамъ въ кжсо време премина въ други дворове, обхвана неколко стопанства, разшири се отъ едно село въ друго.

Болестта се предава отъ болнитѣ свини на здравитѣ и се разпространява, както се каза посреоствомъ рѣкитѣ, замърсената постеля пикочѣта, амбулантнитѣ търговци, касапигѣ, чрезъ месото, суровитѣ произведения преработени отъ болнитѣ свини и кожитѣ. Не е изключена възможността тя да се принася и посредствомъ гѣлѣбитѣ, мишкитѣ и пр..

Диагнозата.

При опедѣление на болестта върху болното животно винаги трѣбва да се има предъ видъ злокачествеността — скоротечността и появяването на червенитѣ петна по тѣлото, отичането на лимфатичнитѣ жлези, бактериологическото изследване на кръвта и серодиагнозата, че малкитѣ свинчета до 4 месеца не боледуватъ — общостта на тия проявления иде да даде указание за червенката.

По отношение опредѣлянето на болестта върху труповѣта на умрлитѣ свини има по очебиющи признаци, а именно пораженията върху организѣта.

При острата форма — могобройнитѣ кървоизлияния по кожата, слизеститѣ и серозни ципи, стомаха, червата, бѣбрецитѣ отичане и увеличаване на далака и лимфатичнитѣ жлези, Микроскопическото изследване на препаратитѣ отъ организѣта, а най-вече на далака и бѣбрецитѣ — открива присѣтствието на специфичния бацилъ, задържането му при боядисването по методата на Грама, особена форма, при която той се намира между червенитѣ кръвни тѣлца, а така сжщо и въ протопазмата на бѣлитѣ кръвни тѣлца.

Свини, които веднажъ сж боледували и после оздравели — втори пѣтъ не заболяватъ.

Следва

Дълъ информация

Д. Парушев

ЗА КОНСКАТА МУХА

Една особенна порода от конските мухи — *Gastrophilus equi* — е един от твърде опасните паразити по говедата, особено по конетъ. Възрастната муха не е тъй опасна, отколкото нейните червейчета, които живеят паразитно в стомаха и червата на животното, като често пъти са причина на внезапни заболявания, дори смърт. Затова заслужава всеки скотовъдец да познава произхода на тая муха, вредата от нея и средствата за борба с нея.

В най-горещото време на годината — от юли до октомври, тия мухи са в най-голямо количество и женските от тях — в периода на снасяне на яйцата си. Всяка женска муха снася до около 100-на дребни бели или слаборозови продълговати яйца — *иниди*, като ги полъпя по космитъ на гърдите или слабните на коня така, че излюпените от тия яйца червейчета ползват до кожата и почват да дразнят, като причиняват сърбеж. Животното почва да се лиже и хапи кожата, вследствие на което тѣ полъпват по езика и бърнат му, а от там, продължавайки пътя си заедно с плюмката и храната му, се озовават в стомаха или червата му. Тука тѣ прекарват един период от 9 месеца, като живеят и се хранят за сметка на жизнените сокове на животното. Със постепенното хранене тия червеи, отначало малки — до 1 м/м, нарастват докато достигнат на голѣмина до 1 1/2 с/м., имат формата на малко червеникаво буренце, заострено на предния си край а затъпено на задния. На предния край дето са устата се намират и 2 кукички, с помощта на които червейчето се прикрепва за стените на стомаха, за да не бъде отвлечено от хранителните вещества в стомаха на коня, обаче много от тях биват отвлечани към червата и често пъти се наблюдават при избръщане на задното черво при ходене на коня по голѣма нужда. Тия червеникави червейчета, които вижда всеки скотовъдец по задното черво на коня известни под името „*татарска курду*“, са именно тия на тая конска муха. Щом веднаж достигне до положение да не може повече да стои в тѣлото на гостоприемника си — коня, кукичките се изгубват и червейчето, понесено към червата с непотребните вещества се изхвърля навън. Тука из нечистотите в обора, или торната купа, из нечистотите в двора червейчето се превръща на какавида — едно потвърдо буренце, без да проявява признаци на живот. След едномесечно престояване в това състояние, изхвърква из нея сжщинската конска муха.

През време на това си състояние из храносмилателната тръба на коня, в зависимост от мѣстото дето се е спрѣл червея и неговото множество, причинява разни заболявания, даже и смърт. Така: ако се запре в гърлото на коня и в по-голямо количество с постепенното си нарастване причинява задушаване и смърт на коня. В стомаха и червата с кукичките и смукателните си устица могат да пробият даже стѣнитѣ и причиняват остри възпаления и смърт. Пролѣтно време когато червейчетата нарастнат и са в голѣмо множество, причиняват голѣми страдания на коня, които видимо се изразяват от животното в едно безпокойно състояние, постоянно обръща не без причина главата към хълбоците, намаление на апетита, отпадналост, неохота към движение.

Лѣкуването може да се раздели на два етапа: 1) предпазване от заразяване, като коня грижливо се чеша с ситен гребенъ и бърше често, особено през юлий до септември за премахване на яйцата, полепени по космитѣ, мазане кожата по гърдите и слабните с газъ, спиртъ за горене, слабъ разтворъ от креолинъ или лизолъ, разреденъ разтворъ от оцетна киселина — за убиване зародишите в яйцата или вече излюпените червейчета, напрѣскване на какавидите, или разхвърляне на тора за да бъдат какавидите изядени от птиците или мравките и 2) като вътрешно средство служи препаратъ „гастинъ“ който се дава на хачета, но след като коня престой гладенъ едно денонощие, който препаратъ убива червейте в стомаха на коня.

Тая толкова опасна муха, за грижливия стопанин не е никаква опасност и смѣло може да се каже, че по количеството на конските мухи по коня се познава грижата на стопанина за здравето на добитъка си.

За кошничарско-мебелното училище в Плѣвнѣ

От 1 до 14 септември 1929 год. ще се приемат ученици и ученички за 1829 — 1930 учебна год. в I, II и III курсове (IV, V и VI класове) при държавното кошничарско-мебелно училище в гр. Плѣвнѣ.

Интересующите се да се отнесат до Варненската Държавна Подвижна Земледѣлска Катедра за подробности относно цѣлата на училището, условията за приемането и пр.

За Сръдното Лозарско-винар. градинар. училище в гр. Плѣвнѣ

Учебната 1929 — 1930 год. при Държавното Сръдно Специално Лозарско Винарско Градинарско Училище в гр.

Плѣвнѣ ще почне от 5 септември т. г.

Интересующите да се отнесат до Варненската Държавна Подвижна Земледѣлска Катедра за подробности относно условията за приемането и пр. От катедрата — Варна.

ХРОНИКА

45 годишна журналистична дейност

В неделя 28 м. м. в лѣтния общински театър е станало чествуването 45 годишната журналистична дейност на г. Антонъ Байчевъ. Юбиларът е бил предмет на жива симпатия почитъ и признателност от страна на окръжаващите го млади журналисти, почитатели и бивши негови ученици. Като народен учител в разни гимназии и машинно училище той е дал своя данъ и на просвѣтното дѣло. Юбиларът е един от редките обществени и про-

свѣтни труженици, които приживе да се радва на плодотѣ на тая деятелност, като между възпитаниците му се редят млади интелигентни сили, между които млади видни журналисти, сегашни и бивши министри, виши чиновници и офицери професори, учители, 1 митрополитъ и др.

Редакцията от своя страна честити 45 годишния юбилей от журналистичната дейност А. Байчеву, като му пожелава още дълги години да постои с сжщата енергия за назидание на младите поколения.

Официален дълъ

Варненска
Окръжна Постоянна Комисия
№ 2646
31 юлий 1929 год.
Варна

До Господа Общин. Кметове
в Варненски окръгъ

Вследствие окръжното предписание на Министерството на вътрешните работи и народното здраве от 20.VII т. г. под № 12232, наредете г-нъ Кмете, най късно до края на м. август т. г. да се изпрати в комисията ни по един екземпляр от главния отчет на общината Ви за финансовата 1928/29 год. попълненъ изчерпателно.

Настоящото служи вмѣсто писмо.

за Председател: А. Ивановъ

Секретаръ: Н. Николиевъ

Одобрявамъ: 11.VII 1929 г.
Министър: (п.) Сл. Славейковъ

Преписъ

ПРОТОКОЛЪ

№ 2422

Днесъ 27 юни 1929 г. комисията по чл. 39 от закона за пѣтищата в съставъ: Председателя на Варненската окр. постоянна комисия: Лазаръ Чирпански, Варнен окр. инженеръ Георги Бърневъ, пом. Варнен окр. данъченъ началникъ Хар. Христове и члена от Варнен. окр. постоянна комисия Антонъ Ивановъ, след като изслуша изложението на г-на Варненския окр. инженеръ,

РЕШИ:

1) Най-високите съответни надници, които да се приложат на неизправните тегобари съгласно чл. 39 от закона за пѣтищата да бъдат за 1930 г. както следва:

а) за простъ работник по (80) осемдесет лева за гр. Варна и гр. Провадия и за всички села от Варненска и Провадийска околии.

б) за коларъ с единъ конъ по (250) двесте петдесет лева, а с два коня или два вола по (350) триста петдесет лева, за гр. Варна и гр. Провадия и всички села от Варненска и Провадийска околии.

2) Действителните съответни надници, по които да се събира превърнатата задължителна в пари натурална пѣтна тегоба за групите населени мѣста, на които пѣтищата са свършени (съгласно чл. 40 от закона за пѣтищата, да бъдат както следва:

а) За простъ работник по (60) шестдесет лева за цѣлия Варненски окръгъ.

б) За коларь съ единъ конь по (200) двѣстъ лева, а съ 2 коня или два вола по (300) триста лева за цѣлия Варненски окръгъ.

3) Минималнитѣ съответни надници, които да се сабиратъ отъ Емигрантитѣ, които се завръщатъ въ България, съгласно II-та забележка на чл. 36 отъ закона за пжтищата, да бждатъ както следва:

а) Прѣстъ работникъ по (50) педеседъ лева за цѣлия Варнен. окръгъ.

б) За коларь съ единъ конь по (150) сто педесетъ лева а съ два коня или съ два вола по (200) двѣстъ лева, за цѣлия Варненски окръгъ.

Настоящия протоколъ подлежи на утвърждение отъ Министерството на Обществентѣ Сгради, и благоустройството

Комисия: { Председателъ, на Варненска Окръжна П. Комисия (п) Л. Чирпански
Варнен. Окр. Инженеръ (п) Г. Бърневъ
Пом. Варн. Дан. Началникъ (п) Х. Христовъ
Членъ отъ Варн. Окр. П. Комисия (п) А. Ивановъ

В Ъ Р Н О,

Варненски Окр. Инженеръ: Каровъ

Кестиричко училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 79

с. Кестиричъ, 20 VII. 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 21 септемврий 1929 год. отъ 10 до 12 часа ще се произведе търгъ съ явно наддаване въ канцеларията на първоначалното училище за даване подъ наемъ отъ 15 ноемврий 1929 год. до 1 ноемврий 1933 год. (4 год.) училищната новоразработена зеленчукова градина „Герме тепе“. Градината е разделена на два парцела съ изобилно течаща вода за напояване. Работната площъ за: II-ри парцелъ съ 27 дек. 8 ара, I-ви парцелъ — 62 дек. Къмъ I-ви парцелъ оставатъ постройкитѣ. Въ съседство съ парцелитѣ има новоразработващи се ниви отъ селянитѣ и обширна училищна гора за пасение на добитъкъ. Тукъ е и торътъ отъ селския добитъкъ.

Първоначална цена на работенъ декаръ земя е 500 лв.

Залога за правоучастие въ търга е 10% само върху първоначалната цена на разработената площъ за всѣки парцелъ, за 4 год. Приема се залогъ въ банково удостоверение.

Надаванетоъ ще става съ цѣли числа.

Закона за б. о. п. е задължителенъ за конкурентитѣ (чл. 125)

Изплащането на наема годишно е на четири срока следъ 1. VII. 1930 год.

Разноситѣ по търга сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитѣ условия се съхраняватъ въ канцеларията на училището и сж на разположение съ скицитѣ на парцелитѣ всѣки присъственъ денъ на конкурентитѣ, които желатъ добре да се осведоматъ за имота.

Отъ настоятелството.

Т. Арнаутларска скотовъждна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1750

с. Тюркъ Арнаутларъ, 25 VII. 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се че на 11 день отъ обнародванетоъ настоящето въ Варнен. окръженъ вестникъ отъ 14 — 16 часа скотовъждната комисия при Т. Арнаутларска община ще продаде на публиченъ търгъ единъ негоденъ, добре угоенъ, мъжки говежди разплодникъ на 4 год.

Първоначалната оценка е 2000 лв. залогъ за участие въ търга се изисква 10% върху първоначалната оценка.

Всички разноси по търгътъ, като публикация, гербъ, интизапъ и пр. сж за смѣтка на купувача

Отъ Комисията.

Кадж-кьойско турско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 23

с. Кадж-кьой, 20 юлий 1929 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 31 августъ т. г. въ 2 часа сл. об. обѣдъ, въ канцеларията на училището ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематели за време отъ 1.IX. т. г. до 1.IX. 1930 год. следнитѣ училищни дюгени:

1. Единъ бѣчварски дюгенъ

2. Единъ бръснарски дюгенъ

Първоначална цена на дюгенъ по 1.000 лв.

Залогъ за правоучастие 10% З. Б. О. П. е задължителенъ. Разноси за гербъ и публикация сж за смѣтка на наемателитѣ. Тържнитѣ книжа сж на разположение въ канцеларията на училището.

Отъ настоятелството.

Тестеджийска общ. скотов. комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1808

с. Тестеджий, 31.VII. 1929 год.

Тѣй като насрочения за 30 того търгъ, обявление № 1740 отъ 22 того, по отдаване подъ наемъ за разработване на скотовъжд. нива въ с. Капусчий, мѣстността „Юджека“ отъ 35 дек. подразделено на 7 парцела, не се състоя по неявяване на конкуренти, то обявява се на интересующитѣ се, че сжщия търгъ се отлага и ще се произведе на 10 августъ т. г. при сжщитѣ отпърво условия.

Търга ще бжде пакъ въ с. Капусчий въ канцеларията на кредитната кооперация, отъ 8 ч. до 12 ч. по обѣдъ.

По поводъ на горното поканватъ се желающитѣ лица да се явятъ на опредѣлената дата и наддаватъ.

Закона за Б. О. и предприятията е задължителенъ, т. е. явилитѣ се конкуренти обезателно трѣбва да иматъ общ. свидетелство за правоучастие въ търгове.

Отъ комисията.

Гюндодушко училищ. настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1

с. Гюнъ-Догду, 3 Августъ 1928 год.

Съобщава се на интересующитѣ, че на 15.IX. 1929 год. въ 8 — 12 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на училището, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за срокъ отъ 2 години отъ деня на произвеждането търга отъ 15.IX. 1931 год. за следнитѣ училищни ниви.

1. Нива въ мѣстността „Червенака“, 404.5 дек. 41 пар.

2. Нива въ мѣстността „Ачмитъ“ 33.200 дек.

3. Нива въ мѣстността „Край новата кория“ 8.040 д.

4. Нива въ мѣстността „Край новата кория“ 7.650 д.

5. Нива въ мѣстността „Юрта при корията“ 24.100 д.

6. Нива въ мѣстността „Торницитъ“ 3.280 дек.

7. Нива въ мѣстността „Старата кория“ 20.010 дек.

8. Нива въ мѣстността „Дѣдова Боева чешма“ 4 дек.

9. Нива въ мѣстността „Край новата кория“ 6.200 д.

10. Нива въ мѣстността „Чифлишки ниви“ 13.400 д.

Първоначална оценка за всички ниви ще се опредѣли отъ тръжната комисия.

Залогъ за правоучастие е 10%.

Г. г. конкурентитѣ, трѣбва да изпълнятъ чл. чл. 125 и 129 отъ закона и отчетността, бюджета и предприятията. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцеларията на училището.

Отъ Настоятелството.

